

Hece Vezni Şiir Yarışması İkincisi
Mustafa ERMiŞ
RUMUZ: dibaçe

ibadetin bineği

akmayan su bozulurmuş
iyi de
ben
deniz olmak isterim
hem akmam hem de bozulmam...

ey benim güneşim insan
benim özmem yalnız sensin.
benim kiblem yalnız sensin
hangi yöne dönersem döneyim
sen karşımdasın
sen yürek atışlarımdasın...

güneş dedem der ki:
öğrenmeyi
öğrenmekten asla vazgeçme
insan olan insan
birini yaşatarak yaşar
alır hayat meşalesini eline
bir sporcu gibi
diğerine devrederek yaşar...
ey can dedem
bilge dedem
canımın içinde can dedem...

o, tükenmez kaynaktan gelir
kutsal suları **ariflerin**
inanç sevgi ile ölçülür
içimizde gizli bir kırbaç taşıyan cellat
aklın gücüyle karanlıklara gömülür...
bu yürüyüş yolundan
işte sunulan aydın insan
işte sunulan mükemmel huzur
işte muhtaç olmadan ihtiyaçsız onur...

ey gönül tahtım da oturan güneş
insanı karanlıklardan kurtaran
sensin insanı güneşin altında yıkayan
sensin ilim suyu ile durulayan
gösterdiğin yolca yürüyeceğiz
yeter ki
sen bizim kalbimizde sevgili gibi uyu
ilminle sonsuz kurtuluşa ereceğiz...
ey can dedem

**mürşit dedem
canımın içinde can dedem...**

Sh:1/2

**ey kudret eliyle kaleme alınan
hikmet ile gerçeğe bina edilen
hem arı hem de arıtcı olan
bilge dedem der ki:
ey insan
eline, beline, diline,
eşine, aşına, işine sahip ol'
hadi gel
acele etme çabuk ol...**

onlar
bir dünya gerçeğidir
her dem ihtiyaç duyulan
her dem yeniden
beyinlerdeki karanlığı dağıtan
yetkiyle soru soran:
güzel ne / çirkin ne
yararlı ne / zararlı ne
her yeni günde
onlar
insana güneş - değil de ne...

eskiyi terk etmek cahillere ölüm
arif'lere doğum iken
ey yeniliklerden korkarak
cahile sarılan insan
iman koyun ise akıl çoban
ve iblis tilki gibi kurnaz
de haydi
cahil güç ile 'hak'ka varılmaz
"düşünce karanlığına ışık tutanlara ne mutlu"
diyen...
**ey can dedem
hünkar dedem
canımın içinde can dedem....**

bilge dedem
deryaya yelken açmış
yelkeni sevgi / rüzgarı sevgi
teknesi sevgi...

meyhanede eski hasırdır ya
deryadan eline bir kadeh almış
dolusu sevgi / dili sevgi

ikramı sevgi / türküsü sevgi
salkımı sevgi / saçığı sevgi...

Sh:1/3

neylersin
bu acayip dünyanın her yanı taş
güneş altında ilim
yastığı sevgi / yatağı sevgi
yorganı sevgi
uykusu taş
gül yanaklı şafak açılırken yavaş yavaş
“okunacak en büyük kitap insandır”
diyen...
ey can dedem
bilge öğretmen dedem
canımın içinde can dedem...

ey dost kardeşliği
seni andıkça güneşi buluyorum
seni andıkça tüme varıyorum
topraktan başka
tümün, görüntüsü yok görüyorum...
bir insan ömrü
yuvarlanan kocaman bir zaman topu
neyleyim ki
bir yanı mutsuz
bir yanı mutlu...

canımız
çekirdek misali hava içinde
hâlâ aklımız fikrimiz benlikte kalır
insan olan insan gıdayı kulağından alır
diyen...
ey can dedem
Bektaş Ata Dedem
canımın içinde can dedem.....

rumuz : dibaçe